

FÖRLORAD ANTIK STATY HITTAD PÅ EBAY

■ En 2 000 år gammal bronsstaty föreställande guden Apollo har återfunnits i Gaza. Statyn har varit försvunnen i århundraden och upptäcktes av en palestinsk fiskare. Mannen fraktade hem den 500 kilo tunga kleno-

den på en åsnekärva. Kort därefter lades den ut till försäljning på auktionsajten Ebay, med ett utropspris på cirka tre miljoner svenska kronor. Palestinsk polis har nu beslagtagit statyn, till arkeologers stora förtvivlan. (TT)

OSCARSON STÄLLER IN

■ Radioteaterns chef och tillika före detta Skelleftebon Stina Oscarson ställer in sin medverkan på Berättarfestivalens konferens Tell me a story. Hon ersätts av

den engelsk-norska berättaren Georgiana Keable som till vardags undervisar i storytelling vid Oslo universitet. Tell me a story pågår mellan den 27–28 mars.

OSCARSON.

KLASSISKT

The Hilliard Ensemble

Il Cor Tristo
■ ECM New Series (Naxos)

★★★★★

Alla framgångssagor har ett slut. Den engelska vokalsembeln The Hilliard Ensemble har hållit på i 40 år vid det här laget, men 2014 kommer att bli deras sista år tillsammans, så är det i varje fall sagt. "Il Cor Tristo" (= det sorgsna hjärtat) är inspelad i klostret i österrikiska St Gerold 2012. Den italienske poeten Francesco Petrarca (1304–74) binder ihop madriga-

ler av två av renässansens tonsättare; den mer kände Jacques Arcadelt (ca 1507–68) med den mindre kände Bernardo Pisano (1490–1548). Interfolierat finns tre verk av den brittiske kompositören Roger Marsh (f 1949). Arcadelts flödande harmoniska linjer bildar en spännande kontrast till Marshs recitativa kompositioner till texter ur Dantes "Divina Commedia". Redan frälsta lär inte ha någonting att invända, körklangen är förträfflig, balansen likaså, en helgjuten cd. Min enda invändning är att jag hört Hilliard ännu bättre, och vill man ha det bästa ska man nog välja något annat, varför inte "In Paradisum" där de sjunger Victoria och Palestrina.

MIKAEL BENGTSOON

AKUSTISK/FOLK

Fint men onödigt skivsläpp

Band of horses

Acoustic At The Ryman
■ Playground

★★★★★

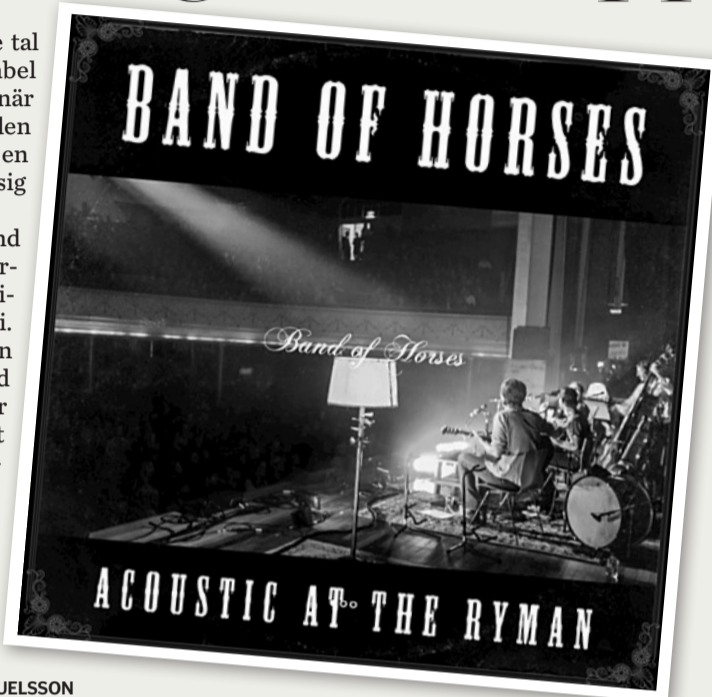
Det finns artister och band som når sin absoluta fulländning i det intima och avskalade, såsom Lauryn Hill och Nirvana gjorde under deras magiska MTV-sessions. Sen finns det andra som, om man ska vara ärlig, inte tillför vare sig sin egen eller omvärldens syn på musiken någonting.

Att Band of Horses gör en unplugged-utgåva är i princip lika onödigt som om ett mejeri skulle börja ge ut mellan-mellanmolk. Det tillför inget till vad som redan finns då deras skivor står sig bra även utan detta påhitt.

Det är dessutom inte tal om någon remarkabel förändring i stil med när ett metal-, eller för den skull grungeband, gör en avskalad version av sig själva.

Med detta sagt: Band of Horses är bra, versionerna likaså. Kritiken ligger inte däri. Att lyssna på skivan är stundtals en fröjd och det finns sånger som värmer det mest köldfrusna av hjärtan. Men förutom en monumentalt vacker "Marry Song" som övertrumfar originalet hade spelningen kunnat stanna mellan artist och publik.

ANDERS SAMUELSSON

KLASSISKT

Elisabeth Holmertz, Fredrik Bock & Paul Høxbro

Sounds, sweet airs and the art of longing
■ Lawo Classics (Import)

★★★★★

Förra året var det 450 år sedan den engelske tonsättaren John Dowland (1563–1626) föddes, kanske i Dublin, kanske i London, man vet inte så noga. Vad man däremot vet är att hans musik för luta och hans lutsånger hör till det bästa som skrivits för instrumentet. Med utgångspunkt i Dowland har de i Köpenhamn baserade musikerna Elisabeth Holmertz, sopran, Fredrik Bock, luta, barockgitarr (theorbo) och Paul Høxbro, low whistle (traditionell

irländsk flöjt), grävt i den engelska sångskatten och hittat musik av Henry Lawes, Nicholas Lainer, båda ungefär samtida med Dowland, Ralph Vaughan Williams (1872–1958) och norska Benedicte Torget (f 1971). Enligt skivtiteln handlar det bland annat om konsten att längta, och det är precis vad Holmertz uttrycker med sin röst; här är smärtan, sorgen och glädjen ständiga följeslagare, hennes förmåga att kommunicera med lyssnaren är mycket bra. Fredrik Bock och Paul Høxbro är eminenta medmusikanter. Lawo Classics har ingen egen distribution i Sverige men deras cd-skivor brukar finnas på till exempel Spotify.

MIKAEL BENGTSOON

BALKANROCK

Kal

Romology – Rock 'n' Roma
■ ARC/Naxos

★★★★★

Gruppen Kal från Belgrads förorter kallar själva sin musik rock 'n' roma, vilket är en bra beskrivning av en musik som ibland skulle kunna vara en disco-remix av Shantel, andra gånger påminner om Gogol Bordello.

Det kan också låta som traditionell balkanmusik, bland annat på den läckra titelmelodin med härligt hes sång av Sarah Bedak. Så kommer ett gung som snarare låter reggae.

Kort sagt en ganska respektlöst rockig stilblandning som ändå bottnar någonstans i serbisk och inte minst romsk folklig musik.

Gruppen bildades 2006 och har spelat på många ställen runt hela Europa, bland annat i Roskilde. Det låter som de är ett roligt live-band.

ULF TORSTENSSON

JOJK

Jörgen Stenberg

Jojk
■ Ballerina audio/Gaphela

★★★★★

Ur de melodiska slingornas ordlösa sång frammanas bilder av tät skog, speglade vatten, trolska dimmor, magnifika bergstoppar och knarrande snö. Nu behöver man nödvändigtvis inte vara naturlyriker för att gilla skivan. Rytmen, musiken och den ordlösa jojken ömsom fram. Jörgen Stenberg har en omfångsrik röst, kraftfull och sensibel på samma gång, väl lämpad att frambringa den ursprunglighet många av dessa låtar vill förmedla. Musikerna Mattias Svahn, gitarr, Daniel Wiklund, fiol, Jonas Strandgård, elgitarr och akustisk gitarr, och Elfrida Bergman på trumpet och althorn ger rymd och måttnad åt varje enskilt stycke. Vart och ett av de elva spåren har sin personlighet. Själv är jag mest förtjust i jojken "Harbme" ("Sorgen").

BRITTA STENBERG

DRONE

Sunn O))) & Ulver

Sunn O))) & Ulver
■ Southern Lord

★★★★★

"Terrestrials" är ett samarbete mellan de amerikanska monsterdröarna i Sunn O))) och elektroniskt experimentella normmännen i Ulver. Resultatet är strålande. Mycket tack vare att det inte låter exakt som något av de ursprungliga banden. Okej, i den fria formen, de långa utdragna låtarna och den ödesmättade känslan finns givetvis stora likheter. Men rent musikaliskt finns en annan klang. I synnerhet de sista tre minuterna av inledande "Let there be light" pressas ens sinnen till det yttersta. Tiden liksom går i slowmotion av det mjuka, men samtidigt krossande muller som spåret mynnar ut i efter närmare åtta minuter av försiktigt tassande. Att luta sig tillbaka, sjunka ned och försvinna i "Terrestrials" under 35 minuter är årets hittills bästa grej.

DENNIS FAHLGREN

FOLKMUSIK

Ahlberg, Ek & Roswall

Näktergalen
■ Dimma/Border

★★★★★

För drygt ett år sedan släppte Emma Ahlberg, fioler, Daniel Ek, harpgitarr och Niklas Roswall, nyckelharpor, sin första skiva, "Vintern", och nu kommer redan en uppföljare med det mer vår-klingande namnet "Näktergalen". Det är också namnet på titelmelodin, som dessutom finns i två upplagor, en längre mer utbroderad, där även fågelsången anas, och en dansversion. Melodierna kommer huvudsakligen från stråkspelarnas

hemtrakter i Medelpad och Skåne, förutom några egna låtar. Flera stycken är nedtecknade på 1700-talet varav några har klart klassisk prägel. Bäst tycker jag om de mer sparsmakade arrangemangen i början och slutet medan några lite tyngre i mitten av skivan berör mig mindre.

Skivan var nominerad i klassen "Folkmusik" vid årets Manifest-gala men passerades vid målnöret av Ulrika Bodéns "Kärlekslåtar" (se Norran 15/1), där för övrigt Emma Ahlberg också var en av de medverkande.

ULF TORSTENSSON